

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 152790 22 P
Brčko, 01.02.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Alisa Musić, odlučujući u pravnoj stvari tužitelja D. S., sin I. iz K., ..., općina S., koga zastupa punomoćnik Amer Ramić, advokat iz Brčkog, protiv tuženih: 1. „Nova banka“ a.d. Banja Luka, ulica Kralja Alfonsa XIII 37a Banja Luka, koga zastupa zastupnik po zakonu Siniša Adžić, predsjednik Uprave banke i punomoćnik M. R., zaposlenik tužene i 2. „EOS MATRIX“ d.o.o. za poslovne usluge Sarajevo – „EOS MATRIX“ Ltd. For business services Sarajevo, ulica Trg solidarnosti 2a, koga zastupaju zastupnici po zakonu Mirza Kahvedžić, prokurista, Petar Mrkonjić, direktor i punomoćnik J. K., advokatski pripravnik zaposlen u advokatskoj kancelariji Vesne Stevanović, advokata iz Bijeljine, radi utvrđenja, v.sp. 30.001,00 KM, nakon održane usmene, neposredne, javne i glavne rasprave zaključene dana 01.02.2024. godine u prisustvu punomoćnika stranaka, donio je sljedeću

P R E S U D U

Utvrđuje se da je prestalo potraživanje prvotuženog po Ugovoru o dugoročnom kreditu broj: 0373100018 od 24.06.2010. godine, za čije obezbjeđenje su Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) OPU-983/10 od 25.10.2010. godine i ispravke ovog Ugovora broj: OPU-992/10, založene nekretnine tužitelja upisane sada u z.k. uložak broj 3248 i 1431 k.o. D., pa se nalaže Registru prava na zemljištu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine brisanje svih upisa tereta (koji su nastali po osnovu naprijed navedenih Ugovora) pod rednim brojem 1 iz C lista z.k. uložka broj 1431 k.o. D. kao i upisa tereta pod rednim brojem 2 C lista z.k. uložka broj 3248 k.o. D., u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Utvrđuje se da je prestalo potraživanje prvotuženog po Ugovoru o okvirnom kreditu broj: 0370100022 od 19.10.2010. godine, za čije obezbjeđenje su Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) OPU-1768/10 od 25.10.2010. godine založene nekretnine tužitelja upisane sada u z.k. uložak broj 3248 i 1431 k.o. D., pa se nalaže Registru prava na zemljištu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine brisanje svih upisa tereta (koji su nastali po osnovu naprijed navedenih Ugovora) pod rednim brojem 1 iz C lista z.k. uložka broj 1431 k.o. D. kao i upisa tereta pod rednim brojem 2 C lista z.k. uložka broj 3248 k.o. D., u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuju se tuženi da tužitelju solidarno nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 5.904,40 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na dosuđene troškove postupka počev od dana 01.02.2024. godine pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obrazloženje

Tužitelj je putem punomoćnika kod ovog suda dana 21.12.2022. godine podnio tužbu protiv tuženih radi utvrđenja da je prestalo potraživanje prvotuženog po Ugovoru o

dugoročnom kreditu od 24.06.2010. godine, kao i da je prestalo potraživanje drugotuženog po Ugovoru o okvirnom kreditu od 19.10.2010. godine. U tužbi je naveo da je Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) OPU-1768/10 od 25.10.2010. godine, uspostavljeno založno pravo na nekretninama tužitelja koje su bile upisane u z.k. uložak broj 435 k.o. D., a radi obezbjeđenja obaveza koje je preuzeo korisnik kredita „Mode&Tesami“ d.o.o. Brčko, iz Ugovora o okvirnom kreditu broj: 0370100022 od 19.10.2010. godine. Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) OPU-983/10 od 24.06.2010. godine uspostavljeno je založno pravo na istim nekretninama tužitelja koje su bile upisane u z.k. uložak broj 435 k.o. D., a radi obezbjeđenja obaveze koje je preuzeo korisnik kredita „Mode & Tesami“ d.o.o. Brčko, a iz Ugovora o kredit broj 0373100018 od 24.06.2010. godine. Nekretnine tužitelja su potom, zajedno sa hipotekama, prenesene u z.k. uložak broj 1431 i 3248 k.o. D. U izvršnom postupku koji je vođen radi prinudnog izvršenja na nekretninama tužitelja za neizmirene obaveze po gore navedenim kreditima, rješenjem o dosudi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: 96 0 I 070012 13 i od 11.10.2017. godine, utvrđeno je da je nekretnina-poslovni prostor u površini od 51 m², izgrađen na k.č. broj 379/389 k.o. D. (što u naravi predstavlja poslovni objekat-dio kompleksa tržnica Arizona, market broj ..., cjelina ..., poslovni objekat ..., vlasništvo ovdje tužitelja), prodana nakon usmenog javnog nadmetanja i to ovdje prvotuženom kao kupcu i tražiocu izvršenja za iznos od 72.591,05 KM. Rješenjem o namirenju Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: 96 0 I 070012 13 I od 08.12.2017. godine namiren je dio preostalog potraživanja ovdje prvotužene banke prema firmi „Mode&Tesami“ d.o.o. Brčko po naprijed navedenim Ugovorima o kreditu. Kupljenu nekretninu prvotuženi je i upisao na svoje ime po osnovu rješenja ovog suda od 02.10.2018. godine broj: 096-0-DN-18-000061 (6321/17). Protiv jednog od žiranata po naprijed navedenim Ugovorima o kreditu, S. S. iz S., prvotuženi je pokrenuo postupak radi naplate svih preostalih potraživanja po navedenim Ugovorima o kreditu te je taj postupak pravosnažno okončan donošenjem presude Općinskog suda u Srebreniku broj: 30 0 I 044983 18 P 2 od 16.04.2021. godine kojom presudom je u cijelosti razriješen dužničko-povjerilački odnos nastao iz obaveza po naprijed navedenim Ugovorima o kreditu od 24.06.2010. i 19.10.2010. godine tako što je S.S. kao tuženi u tom predmetu kod suda u S. pravosnažno obavezan u stavu I presude na isplatu utvrđenog duga po naprijed navedenim ugovorima o kreditu, dok je stavom II presude ovdje prvotuženi kao tužitelj u tom postupku pravosnažno odbijen sa većim dijelom neosnovanog tužbenog zahtjeva po navedenim kreditima. S. S. iz S. je u cijelosti izmirio preostalo pravosnažno utvrđeno potraživanje po naprijed navedenim kreditima, te je nakon toga izvršni postupak obustavljen. Tužitelj dalje navodi da je dana 31.01.2022. godine uputio prvotuženom prijedlog za upućivanje zahtjeva za brisanje hipoteke, na koji prijedlog se očitovao prvotuženi tako što smatra da i dalje nisu izmirena potraživanja prvotuženog po Ugovoru o kreditu broj 03701000222, te je obavijestio ovdje tužitelja da je svoja potraživanja po osnovu Ugovora o kreditu broj 0370100022 od 19.10.2011. godine prenio ugovorom o cesiji na ovdje drugotuženog. Tužitelj je prije podnošenja tužbe izvadio zemljišnoknjižne izvode te je utvrdio da je u z.k. ulošku broj 1431 k.o. D. i dalje upisana hipoteka i drugi tereti pod rednim brojem 1 u korist prvotuženog, a pod rednim brojem 2 u korist drugotuženog, pa je stoga tužitelj i podnio predmetnu tužbu.

Tokom postupka tužitelj je istakao da nije osnovan istaknuti prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda obzirom da se ovdje radi o parnici o pravu na hipoteku, pa je ovaj sud isključivo nadležan za postupanje u ovom predmetu. Istakao je i da je prvotuženi na drugotuženog prenio potraživanja koja su presudom Općinskog suda u Srebreniku pravosnažno odbijena, umjesto da izbriše evidenciju o dugu budući da se pravosnažno odbijena potraživanja ne mogu više potraživati, kao ni pravosnažno odbijena sporedna potraživanja prema odredbi člana 368 stav 2 ZOO-a jer se ta potraživanja više ne mogu namiriti iz opterećene stvari. Tužitelj je istako i da tuženi nisu podnijeli protivtužbu za namirenje svojih potraživanja pa se da zaključiti da su potraživanja zaista plaćena prema mišljenju tužitelja jer se tuženi nisu žalili

na presudu Općinskog suda u Srebreniku. Tužitelj je predložio da sud usvoji tužbeni zahtjev te da obaveže tužene da solidarno nadoknade troškove postupka koji se odnose na sudske takse na tužbu i presudu, na troškove vještačenja iznos od 250,00 KM, na ime sačinjavanja tužbe i zastupanja na ročištima od dana 10.08.2023., 13.10.2023., 17.11.2023., 01.02.2024. godine iznose od po 1.263,60 KM sa uračunatim PDV-om.

Prvotuženi je u odgovoru na tužbu od 16.06.2023. godine istakao da je tužbeni zahtjev neosnovan, istakao je prigovor nedostatka aktivne legitimacije budući da tužitelj tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da je prestalo potraživanje po Ugovoru o dugoročnom kreditu od 24.06.2010. godine, a istog ugovora nije ugovorna strana tužitelj, pa stoga tužitelj nema pravni osnov da traži utvrđenje da je potraživanje prestalo. Tužitelj nije ugovorna strana ni prema Ugovoru o okvirnom kreditu od 19.10.2010. godine pa ni u pogledu tog ugovora tužitelj nema aktivnu legitimaciju jer nije ugovorna strana. Tuženi je istakao i prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda budući da tuženi nemaju sjedište u Brčko distriktu, a istakao je i da je potraživanje po osnovu Ugovora o dugoročnom kreditu broj 0373100018 izmireno te da bi se izvršilo brisanje hipoteke, odnosno izdala brisovna dozvola, potrebno je da tužitelj pristupi u najbližu poslovnicu prvotuženog radi podnošenja zahtjeva za izdavanje brisovne dozvole. Zahtjev se popunjava na posebnom obrascu koji se dobija od ovlaštenog službenika banke, te je neophodno izvršiti uplatu takse za izdavanje brisovne dozvole, s sve u skladu sa Uputstvom prvotuženog i na osnovu člana 20 Ugovora o dugoročnom kreditu broj 0373100018. Kako tužitelj nije podnio zahtjev, to prvotuženi nije mogao izdati brisovnu dozvolu koja se ne izdaje po službenoj dužnosti, nego na zahtjev stranke. Potraživanje prvotuženog prema tužitelju po Ugovoru o kreditu broj 0370100022 nije bilo u potpunosti izmireno te prvotuženi nije mogao izdati brisovnu dozvolu sve dok potraživanja po tom Ugovoru ne budu u cijelosti namirena, a potraživanja su nastavila egzistirati i nakon donošenja presude Općinskog suda u Srebreniku od 16.04.2021. godine. Tuženi je istakao i da je po osnovu zaključenog Ugovora sa drugotuženim ustupio potraživanje po osnovu Ugovora o okvirnom kreditu broj 0370100022 od dana 19.10.2010. godine, pa se tužitelj za eventualno izdavanje brisovne dozvole po tom predmetu morao obratiti drugotuženom, a ne prvotuženom, sa kojom činjenicom ustupanja potraživanja je tužitelj bio upoznat. Na dan kada je predmetno potraživanje ustupljeno drugotuženom, potraživanje prvotuženog po osnovu Ugovora o okvirnom kreditu broj 0370100022 je iznosilo 35.346,34 KM, te je isto i dalje egzistiralo. Stoga je ovaj tuženi istakao i prigovor nedostatka pasivne legitimacije u pogledu stava II tužbenog zahtjeva. Istakao je da je preuranjena predmetna tužba jer je tužitelj prvo bio dužan na propisanom obrascu podnijeti zahtjev za brisanje hipoteke, a što tužitelj nije učinio. Tokom postupka ovaj tuženi je istakao da predmetni vještak nije potvrdio da su potraživanja izmirena, pa stoga potraživanja i dalje postoje. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev te da tužitelja obaveže da tuženom nadoknadi troškove od 150,00 KM na ime takse na odgovor na tužbu.

U odgovoru na tužbu od 19.06.2023. godine drugotuženi je istakao da je tužba tužitelja u cijelosti neosnovana. Prvenstveno tuženi ističe da je Registar zemljišta Osnovnog suda Brčko distrika BiH po osnovu Ugovora o prenosu založnog prava (hipoteke) na nepokretnostima OPU br. 2805/2022 od dana 06.07.2022. godine ovjerenog od strane notara dr. Radić Borislava iz Banja Luke, kao novog hipotekarnog povjerioca upisao EOS MATRIX d.o.o. Sarajevo na nekretnini upisanoj u ZK ul. 3248 i 1431, KO D., broj parcele k.č.379/269, Poslovni objekat - dio kompleksa tržnice Arizona Market br. ... cjelina ..., Poslovni objekat ..., površine ... m². Prema službenim evidencijama nekretnina evidentno je postojanje hipoteke kao i pravnog osnova za promjenu hipotekarnog povjerioca na predmetnoj nekretnini, polazeći od načela povjerenja u zemljišne knjige kao jednog od osnovnih načela, koje jamči sigurnost, tačnost i pouzdanost. Nadalje, tuženi je istakao da nije sporno da je Rješenjem o dosudi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 I 070012 13 I od 11.10.2017. godine, nekretnina upisana u k.č. broj 378/289 k.o. D., u naravi poslovni objekat - dio kompleksa tržnica Arizona,

market broj ..., cjelina ..., poslovni objekat ..., površine ... m2 dosuđena tražiocu izvršenja Nova banka a.d. Banja Luka za iznos od 72.591,05 KM. Radi se o jednoj založenoj nekretnini koja je prodana kroz izvršni postupak nakon čega je sud donio i rješenje o namirenju dana 08.12.2017. godine dok na drugoj založenoj nekretnini upisanoj u ZK ul. 3248 i 1431, KO D., broj parcele k.č.379/269, Poslovni objekat-dio kompleksa tržnice Arizona Market br. ... cjelina ..., Poslovni objekat ..., površine ... m2, sudski postupak nije iscrpljen izvršenjem, te s obzirom da dugovanje nije izmireno, na istoj stoji upisana hipoteka kako je to naprijed navedeno. Tuženi ističe da nisu tačni navodi tužitelja da je u cijelosti razriješen dužničko-povjerilački odnos presudom Općinskog suda u Srebreniku broj 30 0 I 044983 21 I 2 od 16.04.2021. godine jer prema obrazloženju presude Nova banka A.D. Banja Luka nije namirena u cijelosti. U prilog tome je i trenutno stanje duga koje na dan 19.06.2023. godine iznosi 37.617,17 KM. Kako nije izmiren dug po osnovu Ugovora o okvirnom kreditu broj 0370100022 od dana 19.10.2010. godine koji tužitelj - založni dužnik D. S. ima prema novom povjeriocu EOS MATRIX d.o.o. Sarajevo, to ovaj tuženi ističe da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan. Tokom postupka ovaj tuženi je istakao da vještak nije prikazala stukturu duga niti se izjasnila da li postoji dug tužitelja. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja te da ga obaveže da tuženom nadoknadi troškove postupka za pristup na četiri održana ročišta u iznosima od po 887,50 KM, na ime odsustva iz kancelarije za vrijeme ročišta – četiri sata po 60,00 KM, te na ime upotrebe vozila za četiri dolaska u Brčko od po 89,38 KM.

Tokom dokaznog postupka, na prijedlog stranaka, izvedeni su dokazi čitanjem materijalne dokumentacije: Ugovor o zasnivanju založnog prava OPU-1768/10 od 25.10.2010. godine, otpравak originala u svrhu izvršenja OPU-1490/13 od 04.07.2013. godine, Ugovor o zasnivanju založnog prava OPU-983/10 od 24.06.2010. godine, ispravka Ugovora o zasnivanju založnog prava (broj:OPU-983/10), otpравak originala u svrhu izvršenja OPU-1489/13 od 04.07.2013. godine, presuda Općinskog suda u Srebreniku broj 30 0 I 044983 18 P 2 od 16.04.2021. godine, rješenje o namirenju Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 I 070012 13 I od 08.12.2017. godine, rješenje o dosudi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 I 070012 13 I od 11.10.2017. godine, zemljišnoknjižni izvod za z.k. uložak broj 1431 k.o. D., od 12.12.2022. godine, zemljišnoknjižni izvod za z.k. uložak broj 3248 k.o. D. od 12.12.2022. godine, rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Registar zemljišta, broj: 096-0-DN-18-000061 (6321/17) od 02.10.2018. godine, rješenje Općinskog suda u Srebreniku broj: 30 0 I 044983 21 I 2 od 07.12.2021. godine, gotovinska uplata na račun izvršena od strane S. S. za ovdje prvotuženog u iznosu od 18.899,95 KM od 26.11.2021. godine, prijedlog za upućivanje zahtjeva za brisanje hipoteke upućen od strane punomoćnika ovdje tužitelja prvotuženoj banci od 31.01.2022. godine, odgovor na prijedlog banke broj 023-6460722 od 25.02.2022. godine, dopis prvotuženog upućen firmi MODE & TESAMI D.O.O. Dubrave, tržnica A. od 30.06.2022. godine, opomena pred tužbu upućena prvotuženoj banci od strane punomoćnika ovdje tužitelja od 26.09.2022. godine, Ugovor o dugoročnom kreditu broj 0373100018 od 24.06.2010. godine, Ugovor o okvirnom kreditu broj 0370100022 od 19.10.2010. godine, kartica partije za period od 31.03.2022. – 31.03.2022. godine za MODE & TESAMI D.O.O. Brčko, stanje duga na dan 29.06.2022. godine po Ugovoru o okvirnom kreditu od 19.10.2010. godine u iznosu od 35.346,34 KM, analitička kartica drugotuženog izdata na dan 19.06.2023. godine za MODE & TESAMI D.O.O. na iznos od 37.623,50 KM, zemljišnoknjižni izvadak za z.k. uložak 1431 k.o. D. od 20.09.2013. godine, zemljišnoknjižni izvadak za z.k. uložak 3248 k.o. D. od 20.09.2013. godine, potvrda Nove banke a.d. Banja Luka broj 98/2013 od 22.02.2013. godine, podnesak o uređenju tužbe kojeg je ovdje prvoružena banka dostavila Općinskom sudu u Gradačcu dana 07.11.2018. godine, fotokopija ovjerene mjenice serije RS 421463407 od 19.10.2010. godine, fotokopija ovjerene mjenice serije RS 421323287 od 24.06.2010. godine, protest Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 V 041161 13 V od 27.09.2013. godine, protest Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 V 041162 13 V od 27.09.2013. godine, zapisnik Općinskog suda u

Srebreniku broj 30 0 I 044983 18 P 2 od 27.10.2020. godine, nalaz i mišljenje vještaka Branka Damjanca iz septembra 2020. godine izrađen za potrebe sudskog postupka 30 0 I 044983 18 P 2 Općinskog suda u Srebreniku sa prilogom zakonska zatezna kamata od 17.03.2013. – 31.07.2020. godine, prijedlog za izvršenje javnom prodajom nekretnina založnog dužnika od 24.09.2013. godine podnesen kod ovog suda od strane ovdje prvotužene protiv ovdje tužitelja, zapisnik sudskog izvršitelja broj I-070012/13 od 28.05.2019. godine, zaključak Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 I 070012 13 I od 21.12.2017. godine, zapisnik Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 11.10.2017. godine, rješenje o izvršenju Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 I 070012 13 I od 07.10.2015. godine, nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Sandre Vidaković od 11.01.2024. godine. Proveden je i dokaz vještačenjem po vještaku ekonomske struke u ovom predmetu Sandri Vidaković, stalnom sudskom vještaku, uz usmeno obrazloženje nalaza i mišljenja na ročištu za glavnu raspravu.

Na osnovu ocjene navoda stranaka, kao i savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza, kako ocjene svakog dokaza pojedinačno, tako i njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj: 28/18 i 6/21, u daljem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Prije svega sud cijeni da nije osnovan prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda budući da se nekretnine, koje su založene kao sredstvo obezbjeđenja plaćanja predmetnih kredita, nalaze u Brčko distriktu BiH, a jedan dio tužbenog zahtjeva tužitelja se odnosi na brisanje založnog prava sa tih nekretnina kao stvarnog prava (pravo zalog), a u skladu sa odredbom člana 34 ZPP-a.

Nadalje, među strankama nije nesporno da je ovdje prvotužena zaključila Ugovor o dugoročnom kreditu broj 0373100018 dana 24.06.2010. godine sa preduzećem D.O.O. „MODE & TESAMI“ Brčko, čiji je direktor i vlasnik bio S. S., zatim da je banka korisniku kredita odobrila dugoročni kredit od 120.000,00 KM. Nije sporno da je ovdje prvotužena kao banka zaključila Ugovor o okvirnom kreditu broj 0370100022 dana 19.10.2010. godine sa preduzećem D.O.O. „MODE & TESAMI“ Brčko te da je banka po osnovu tog Ugovora odobrila okvirni kredit u iznosu od 40.000,00 KM. Nije sporno da su kao instrumenti obezbjeđenja kredita po osnovu oba zaključena Ugovora bile bjanko potpisanim i ovjerenim nalogima za prenos preduzeća, bjanko potpisanim i ovjerenim mjenicama preduzeća, te bjanko potpisanim mjenicama vlasnika preduzeća, kao i hipoteka na poslovne objekte, poslovne zgrade u privredi, poslovni objekat izgrađen na parceli k.č. broj 379/269 označen kao poslovni objekat dijela kompleksa tržnice A., market broj ... cjelina ..., površine ... m² i poslovni objekat izgrađen na parceli k.č. broj 379/389 označen kao poslovni objekat dijela kompleksa tržnice A. market broj ... cjelina ..., površine ... m² i upisane u z.k. uložak 435 k.o. D. u vlasništvu ovdje tužitelja, čija je procijenjena vrijednost 1.026.170,40 KM prema procjeni vještaka/procjenitelja. Također nije sporno da je Ugovorom o zasnivanju založnog prava OPU-1768/10 od 25.10.2010. godine i Ugovorom o zasnivanju založnog prava OPU-983/10 od 24.06.2010. godine zasnovano založno pravo na nekretninama založnog dužnika-ovdje tužitelja (naprijed opisanih nekretnina iz Ugovora o kreditu), te da su izdata i dva otpravka originala u svrhu izvršenja. Nesporno je i da je prvotuženi sa ovdje drugotuženim zaključio Ugovor o cesiji potraživanja po osnovu kojeg je na drugotuženog preneseno potraživanje prvotuženog prema ovdje tužitelju u vezi Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 0370100022 od 19.10.2011. godine i pratećih aneksa ugovora, a o čemu je obaviješten ovdje tužitelj kao hipotekarni dužnik dopisom prvotužene od 30.06.2022. godine. Nije sporno i da su se tuženi, po osnovu zaključenih Ugovora o zasnivanju založnog prava, upisali u C teretni list z.k. uložka 1431 (dakle sada samo na parceli 379/269) sa svojim pravima na obezbijedenoj nekretnini

hipotekom, a na kojim nekretninama je ovdje tužitelj bio nosilac prava građenja, dok je pravo vlasništva upisano u korist Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nadalje, među strankama nije sporno, a što je sud utvrdio ocjenom izvedenih dokaza (rješenje o dosudi broj: 96 0 I 070012 13 I od 11.10.2017. godine, rješenje o namirenju broj: 96 0 I 070012 13 I od 08.12.2017. godine i Rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta BiH, Registar zemljišta broj: 096 0 Dn 18 4061 od 02.10.2018. godine), da korisnik kredita nije uredno servisirao predmetne kredite, pa je prvotužena banka dana 24.09.2013. godine podnijela prijedlog za izvršenje protiv izvršenika D. S., ovdje tužitelja kao hipotekarnog dužnika, te je tražena naplata dospjelih obaveza po osnovu dva Ugovora o kreditu (Ugovora o dugoročnom kreditu broj 0373100018 i Ugovora o okvirnom kreditu broj 0370100022 te notarski ovjerenog otpravka u svrhu izvršenja OPU-1768/10 od 25.10.2010. godine i OPU-983/10 od 29.06.2009. godine) i to procjenom i prodajom založenih nekrenina izvršenika-ovdje tužitelja u ukupnom iznosu od 91.191,00 KM. Istovremeno prvotužena banka je dana 27.09.2013. godine izvršila protest dvije lične mjenice vlasnika i direktora preduzeća S. S., koje su popunjene i aktivirane 19.09.2013. godine. Na osnovu navedenih mjenica ovdje prvotužena banka je dana 28.02.2014. godine podnijela prijedlog za izvršenje kod Općinskog suda u Gradačcu, te su istovremeno vođena dva sudska predmeta, jedan u Osnovnom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a jedan kod Općinskog suda u Srebreniku, a koji je započet kod ranije nadležnog Općinskog suda u Gradačcu.

Dakle, uvidom u mjenicu broj RS421463407 sud je utvrdio da je ista potpisana od tuženog S. S., a što je također utvrđeno uvidom i u mjenicu broj RS421323287. Obje navedene mjenice su protestirane kod Općinskog suda u Gradačcu, a što je sud utvrdio čitanjem protesta broj 28 0 V 041162 13 V, od 27.09.2013. godine i broj 28 0 V 041161 13 V od 27.09.2013. godine, iako mjenica RS421323287 sadrži klauzulu bez protesta. Sud je utvrdio da se radi o istom dugu proisteklom iz Ugovora o kreditu broj 0373100018 po osnovu kojeg je Nova banka AD Banja Luka potraživala ukupan iznos duga u visini od 43.981,63 KM i Ugovora o kreditu broj 0370100022 po osnovu kojeg je Nova banka AD Banja Luka potraživala iznos od 47.209,37 KM. Dakle, ovdje prvotužena je po dospijeću mjenice broj: 421463407 potraživala od S. S. iznos od 47.209,37 KM, a po dospijeću mjenice broj 421323287 iznos od 43.981,63 KM (što ukupno iznosi 91.191,00 KM).

Iz zapisnika Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 I 070012 13 I od 11.10.2017. godine, zaključka Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 I 070012 13 I od 21.12.2017. godine i zapisnika sudskog izvršitelja broj: I-070012/13 od 28.05.2019. godine, sud je utvrdio da je ovdje prvotužena banka kupila založenu nekretninu koja je bila vlasništvo ovdje tužitelja (založnog dužnika) i to poslovni prostor u površini od ... m² izgrađen na k.č. broj 379/389 k.o. D., što u naravi predstavlja poslovni objekat – dio kompleksa tržnica A., market broj ..., cjelina ..., poslovni objekat ..., za iznos od 72.591,05 KM (a procijenjena vrijednost tog objekta je iznosila 106.150,00 KM što je sud u izvršnom postupku broj: 96 0 I 070012 13 I utvrdio zaključkom od 23.02.2017. godine, a koje podatke je ovaj sud utvrdio uvidom u rješenje o dosudi od 11.10.2017. godine) te je nekretnina i predata ovdje prvotuženoj u posjed jer kao tražilac izvršenja banka nije bila u obavezi dostaviti sudu u izvršnom postupku dokaz o uplaćenom predujmu, pa su se stekli uslovi da se nekretnina tražiocu izvršenja-ovdje prvotuženoj i dosudi.

Iz rješenja o namirenju ovog suda broj: 96 0 I 070012 13 I od 08.12.2017. godine sud je utvrdio da je ovdje prvotužena banka kao tražilac izvršenja protiv ovdje tužitelja kao izvršenika, a radi naplate novčanog potraživanja u iznosu od 91.191,00 KM po osnovu

predmetna dva Ugovora o kreditu od 24.06.2010. i od 19.09.2013. godine, namirena u iznosu od 72.591,05 KM po osnovu prodaje nekretnine ovdje tužitelja kao izvršenika, broj: 379/389 k.o. D., te su time namireni troškovi izvršnog postupka, zatim tražilac izvršenja na iznos glavnog duga od 77.772,55 KM, redovne kamate u iznosu od 3.081,92 KM, zakonske zatezne kamate u iznosu od 10.136,53 KM te naknade u iznosu od 200,00 KM (dakle iako je potraživanje tražioca izvršenja iznosilo 91.191,00 KM, tražilac izvršenja je namiren sa iznosom od 72.591,05 KM).

Po osnovu rješenja ovog suda, Registar zemljišta od 02.10.2018. godine, ovdje prvotužena banka se uknjižila sa pravom građenja na parceli broj 379/389 (otpis ove parcele iz z.k. uloška broj 1431 i 3248) u z.k. ulošku broj 3383 k.o. D. sa 1/1 i u C list z.k. uloška broj 3382 k.o. D., dok je Brčko distrikt BiH ostao upisan kao vlasnik u z.k. ulošku broj 3382 sa 1/1.

Uvidom u presudu Općinskog suda u Srebreniku broj: 30 0 I 044983 18 P 2 od 16.04.2021. godine i nalaza vještaka ekonomske struke Branka Damjanca rađen za potrebe tog predmeta (kao i dopune nalaza), sud je utvrdio da, kako je izvršni postupak kod Osnovnog suda Brčko distrikta BiH okončan te je ovdje prvotužena namirena sa 72.591,05 KM, to dugovanje S. S. iznosi 18.899,95 KM (dakle ukupno potraživanje banke je iznosilo 91.191,00 KM, dok su 300,00 KM iznosili troškovi izvršnog postupka kojeg je banka bila dužna izmiriti Osnovnom sudu Brčko distrikta BiH), a koji dug se sastoji od dospjele glavnice, dospjele redovne kamate, te zatezne kamate banke, odnosno bez zatezne kamate banke glavni dug, nakon namirenja banke u izvršnom postupku kod Osnovnog suda Brčko distrikta BiH, iznosi 16.118,91 KM. Nadalje, iz obrazloženja presude Općinskog suda u Srebreniku i nalaza vještaka Branka Damjanca ovaj sud je utvrdio je vještak obračunao zakonske zatezne kamate banke do dana izrade tog nalaza na iznos od 44.293,41 KM, dok sud u Srebreniku nije usvojio obračun zakonske zatezne kamate vještaka na taj iznos, nego je usvojio tužbeni zahtjev u pogledu glavnog duga u iznosu od 18.899,95 KM (16.118,91 dospjele glavnice, 680,20 KM redovne kamate i 2.100,84 KM zatezne kamate), sa zakonskom zateznom kamatom na iznos glavnog duga od 16.799,11 KM počev od dana 16.03.2018. godine do dana namirenja (26.11.2021. godine-slijedi iz dokaza gotovinska uplata na račun od S. S. na iznos od 18.899,95 KM).

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke izrađen za potrebe ovog predmeta spora od strane vještaka Sandre Vidaković od 11.01.2024. godine slijedi da je predmet broj: 96 0 I 070012 13 I kod Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pokrenut po prijedlogu tražitelja izvršenja Nova banka a.d. Banja Luka protiv D.S., radi naplate dospelog duga po Ugovoru o kreditu broj 0373100018, po osnovu kojeg banka potražuje ukupan iznos od 43.981,63 KM i Ugovora o kreditu broj 0370100022 na iznos od 47.209,37 KM, odnosno ukupno 91.191,00 KM, zatim da je banka podnijela i prijedlog za izvršenje protiv izvršenika S. S. (vlasnika i direktora korisnika kredita) za isto potraživanje po osnovu istih Ugovora o kreditu, koji predmet se prvo vodio u Gradačcu, a potom kod Općinskog suda u Srebreniku, iz kojeg postupka je proizašla presuda 30 0 I 044983 18 P 2 od 16.04.2021. godine, te da su potraživanja po Ugovoru o kreditu broj: 0370100022 od 19.10.2010. godine, koja su bila evidentirana kod ovdje prvotužene na dan 29.06.2022. godine kao dan prodaje portfolija privrednom društvu EOS MATRIX d.o.o. Sarajevo, ovdje drugotuženom, bila predmet potraživanja i u predmetu broj 96 0 I 070012 13 I Osnovnog suda Brčko distrikta BiH i u predmetu broj 30 0 I 044983 18 P 2 Općinskog suda u Srebreniku.

Sud je nalazu i mišljenju ovog vještaka, kao i usmenom obrazloženju nalaza, u

cijelosti poklonio vjeru cijeneći da vještak nije direktno zainteresovana za ishod postupka, te cijeneći nalaz objektivnim, stručnim i izrađenim na bazi sve relevantne dokumentacije iz ovog spisa, spisa Općinskog suda u Srebreniku (dokaza koji su predloženi u ovom postupku) i izvršnog spisa ovog suda (dokaza koji su predloženi u ovom postupku), a koje utvrđenje iz pasusa 2 i 3 zaključka i mišljenja ovog vještaka ima i sam sud po osnovu svih drugih izvedenih dokaza, a kako je to naprijed i izloženo.

Ocjenom izvedenih dokaza, dovodeći iste u međusobnu vezu shodno primjeni odredbe člana 8 ZPP-a, sud je utvrdio da je prvotužena banka utužila sva svoja potraživanja koja je imala po osnovu zaključenih Ugovora o kreditu sa firmom D.O.O. „MODE & TESAMI“ Brčko, čiji je direktor i vlasnik bio S. S. (dakle Ugovorom o kreditu broj 0373100018 i Ugovorom o kreditu broj 0370100022), a kojih Ugovora je ovdje tužitelj bio založni dužnik sa svojim nekretninama, i to kroz dva postupka, jedan vođen kod ovog suda kroz izvršni postupak protiv ovdje tužitelja, a drugi vođen pred Općinskim sudom u Srebreniku protiv vlasnika i direktora preduzeća kao korisnika kredita S. S., te je prvotužena banka ishodila dvije pravosnažne odluke kroz te postupke: pravosnažnu presudu Općinskog suda u Srebreniku od 16.04.2021. godine (pravosnažna dana 12.05.2021. godine) i rješenje o namirenju ovog suda u izvršnom postupku broj 96 0 I 070012 13 I od 08.12.2017. godine, po osnovu kojih odluka je prvotužena banka namirila iznos od 18.899,95 KM od S. S. i iznos od 72.591,05 KM kupovinom nekretnine ovdje tužitelja broj 379/389 k.o. D., dok su njena ukupna potraživanja po osnovu izdatih bjanko mjenica popunjenih na dan 19.09.2013. godine iznosila 91.191,00 KM (43.981,63 KM i 47.209,37 KM). Nadalje, sud je utvrdio da je ista ta potraživanja u dijelu, koja su bila predmet ova dva postupka, prvotužena banka prenijela po osnovu Ugovora o cesiji na ovdje drugotuženog.

Sud je također utvrdio da jedina potraživanja koja bi eventualno prvotužena banka mogla imati prema S. S. kao vlasniku i direktoru korisnika kredita, jesu zakonska zatezna kamata dosuđena banci na iznos od 16.118,91 KM počev od 16.03.2018. godine do namirenja, dakle do dana isplate iznosa od 18.899,95 KM od strane S. S. (26.11.2021. godine) te troškovi tog parničnog postupka vođen pred Općinskim sudom u Srebreniku, ali osnov za ta potraživanja prvotužene banke kroz eventualno izvršni postupak protiv S. S. bi bila presuda, a ne Ugovor o kreditu.

Iz dokaza stanje duga prvotužene banke na dan 29.06.2022. godine sud je utvrdio da prvotužena banka evidentira potraživanja po osnovu Ugovora o okvirnom kreditu broj 0370100022 od 19.10.2010. godine u visini od 35.346,34 KM (na ime glavnice 21.100,05 KM, redovnih kamata, zatezne kamate, naknade i sudskih taksi), dok je ovaj sud po osnovu nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Sandre Vidaković, Branka Dmjanca te mjenica uvrđio da je prvotužena banka svu dospjelu glavicu utužila kroz dva sudska postupka, a ovdje tuženi nisu dokazali da Ugovor o okvirnom kreditu nije raskinut te da postoji iznos glavnog duga koji nije dospio u momentu popunjavanja mjenice i pokretanja sudskih postupaka pred ovim sudom u izvršnom postupku, te pred sudom u Srebreniku (ovo ne proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke).

Dakle, kako je to i vještak ekonomske struke Sandra Vidaković obrazložila u nalazu na strani 4, te kako je to ovaj sud utvrdio i uvidom u rješenje o namirenju ovog suda u izvršnom postupku od 08.12.2017. godine, ukupna sredstva potraživanja ovdje prvotužene banke koja su namirena kroz izvršni postupak ovog suda, iznose 91.491,00 KM, a iznos koji je namiren kroz dva postupka (18.899,95 KM i 72.591,05 KM) iznosi upravo 91.491,00 KM, dok iznos koji je upisan na dvije bjanko mjenice ukupno iznosi 91.191,00 KM.

Zatezne kamate u iznosu od 44.297,41 KM sa kojim zahtjevom je ovdje prvotužena banka pravosnažno odbijena presudom Općinskog suda u Srebreniku od 16.04.2021. godine, je zahtjev presuđene stvari u odnosu na korisnika kredita, odnosno vlasnika i direktora korisnika kredita kao fizičkog lica, a kako je taj iznos na ime zatezne kamate pravosnažno odbijen u odnosu na glavnog dužnika, to isto vrijedi i za založne dužnike odnosno jemce.

Kako protužena i drugotuženi tokom ovog postupka nisu sudu dokazali, niti izvodili dokaze na te okolnosti, da postoji još neko potraživanje po osnovu dva Ugovora o kreditu koje nije namireno, o kojem nije donesena pravosnažna odluka, te koje bi potraživanje bilo osnov za prenos po osnovu Ugovora o cesiji na ovdje drugotuženog, niti su sudu dokazali da je pokrenut ili u toku neki sudski postupak, niti je u ovom postupku uložena protivtužba u vezi sa eventualno takvim zahtjevom, to ovaj sud po osnovu svega izloženog zaključuje da ne postoje potraživanja prvotužene banke o kojima nije donesena pravosnažna odluka, a kako to pojašnjava i vještak ekonomske struke Sandra Vidaković („na drugotuženog su prenesena ista potraživanja koja su bila predmet dva sudska postupka“). Ovom zaključku ide u prilog i činjenica da je ovdje prvotužena banka u prijedlogu za izvršenje protiv ovdje tužitelja od 24.09.2013. godine navela da banka po osnovu Ugovora o okvirnom kreditu broj 0370100022 na dan 19.09.2013. godie potražuje ukupno 47.209,37 KM (od čega po osnovu glavnog duga iznos od 40.000,00 KM, što slijedi i iz nalaza vještaka Branka Damjanca na strani 8 – stanje i struktura duga na dan dospijeca mjenica – glavni dug za Ugovor broj: 0370100022 iznosi 40.000,00 KM), dok je po osnovu Ugovora o okvirnom kreditu ukupan iznos odobrenog kredita u visini od 40.000,00 KM, pa je ovaj sud utvrđenja da je glavnica, evidentirana na aktu prvotužene-stanje duga na dan 29.06.2022. godine u visini od 21.100,05 KM, zapravo obuhvaćena prijedlogom za izvršenje od 24.09.2013. godine te je i taj iznos upisan na mjenicu broj RS 421463407, odnosno sud je utvrđenja da je prvotužena banka na drugotuženog prenijela potraživanja koja su bila obuhvaćena u dva navedena sudska postupka i koja potraživanja su u potpunosti namirena (namireni su iznosi upisani na obje mjenice).

Odredbom člana 153 stav 1 ZPP-a je propisano da tužitelj u tužbi može tražiti da sud utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa, povredu prava osobnosti ili istinitost, odnosno neistinitost neke isprave, dok je stavom dva istog člana propisano da se takva tužba može podnijeti kad je to posebnim propisom propisano ili kad tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa, povredu prava osobnosti ili istinitost, odnosno neistinitost neke isprave prije dospelosti zahtjeva za činidbu iz tog odnosa.

Budući da je ovdje tužitelj založni dužnik po osnovu dva zaključena Ugovora o kreditu između prvotužene banke i firme D.O.O. „MODE & TESAMI“ Brčko, čiji je direktor i vlasnik bio S. S., te budući da je hipoteka i dalje upisana na njegovoj nekretnini 379/269 upisana u z.k. uložak 1431 k.o. D. i 3248 k.o. D. (s tim da su hipoteke upisane u el.zk. ulošku broj 1431), te da ovdje tužitelj nije uspio izdejstvovati brisanje tih hipoteka i nakon dva pravosnažno okončana sudska postupka u cilju namirenja potraživanja prvotužene banke po osnovu dva predmetna Ugovora o kreditu, to po ocjeni ovog suda tužitelj ima pravni interes da kroz ovaj postupak utvrđuje činjenice koje se odnose na prestanak postojanja prava prvotužene banke na naplatu potraživanja po osnovu dva Ugovora o kreditu, a samim tim i prava drugotuženog na koga su prenijeta u dijelu potraživanja prvotužene, a kao preduslov za zahtjev o brisanju hipoteka, pa sud cijeni da nije osnovan prigovor o nedostatku aktivne legitimacije istaknut od strane tuženih, a niti prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani prvotužene banke u odnosu na drugi dio tužbenog zahtjeva (drugi Ugovor o okvirnom

kreditu) obzirom da je prvotužena banka na drugotuženog prenijela potraživanja koja su kroz dva vođena sudska postupka namirena prvotuženoj banci.

Među strankama je nesporno da su potraživanja po osnovu prvog Ugovora o kreditu broj 0373100018 od 24.06.2010. godine izmirena u cijelosti, ali je po navodima prvotužene banke postojala procedura za brisanje hipoteke koja je obezbjeđivala naplatu tih izmirenih potraživanja. Uvidom u član 7 oba predmetna Ugovora o zasnivanju založnog prava sud je utvrdio da je založni povjerilac bio dužan da nakon isplate cjelokupnog iznosa odobrenog kredita izda založnom dužniku dozvolu za brisanje upisanog založnog prava u roku od 7 dana od isplate, dok je i odredbom člana 129 stav 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 11/01, 08/03, 40/04, 19/07, 26/21 i 44/22) između ostalog propisano da se povjerilac obavezuje da će, čim njegova tražbina prestane, dopustiti brisanje svog hipotekarnog prava iz zemljišne knjige. Također, odredbom člana 136 istog Zakona propisani su načini prestanka hipoteke, pa je, između ostalog, propisano da ista prestaje kada prestane potraživanje obezbijedeno hipotekom.

Prvotužena banka nije dokazala da prema njenom internom aktu (kojeg nije ni dostavila ovom sudu) ima pravo da naplati taksu te zahtijeva od dužnika da popuni poseban obrazac za brisanje hipoteke, a takve odredbe nisu ni unesene u Ugovore o zasnivanju založnog prava, pa je stoga tužitelj, obzirom da nakon njegovog obraćanja prvotuženoj ista nije izdala dozvolu za brisanje hipoteke, bio primoran predmetnom tužbom tražiti brisanje hipoteke zasnovane na prvom Ugovoru o dugoročnom kreditu, a kao preduslov za brisanje tražiti i utvrđenje prestanka prava na potraživanje prvotužene po tom Ugovoru, pa sud cijeni da su svi troškovi tužitelja u vezi i sa prvim dijelom tužbenog zahtjeva bili nužni i opravdani. Kako prvotužena banka nije dobrovoljno izdala brisovnu dozvolu na zahtjev ovdje tužitelja, to ova presuda ima poslužiti kao isprava podobna za uknjižbu brisanja zabilježbe založnog prava (hipoteke) na nekretninama u A listu na kojima pravo građenja na zemljištu i vlasništva na objektima ima ovdje tužitelj sa 1/1, zatim zabilježbe zabrane otuđenja i daljeg opterećenja založenih nekretnina bez saglasnosti založnog povjerioca, te zabilježbe saglasnosti založnog dužnika na neposredno prinudno izvršenje na nekretninama upisanim u A listu, a što je uknjiženo u korist ovdje prvotužene i drugotuženog.

Shodno izloženom sud je shodno primjeni odredbi člana 7 oba Ugovora o zasnivanju založnog prava te i odredbe člana 129 stav 1 i 136 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima u vezi sa odredbom člana 153 stav 1 ZPP-a odlučio kao u izreci presude o glavnoj stvari.

Odluku o troškovima postupka sud je donio u skladu sa odredbom člana 120 stav 1 ZPP-a, cijeneći da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu. Tužitelju su priznata potraživanja za sudske takse na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 600,00 KM (od po 300,00 KM za tužbu i presudu), za vještačenje iznos od 250,00 KM, te za radnje sastava tužbe po kvalifikovanom punomoćniku-advokatu iznos od 1.263,60 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu dana 10.08.2023. godine iznos od 1.263,60 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 13.10.2023. godine 50% iznosa nagrade, dakle iznos od 631,80 KM (a ne iznos od 1.263,60 KM kako je to tražio tužitelj), za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 17.11.2023. godine iznos od 631,80 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 01.02.2024. godine iznos od 1.263,60 KM, u koje iznose je uračuna PDV, a sve prema odredbi člana 12 i 13, te odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04, 24/04) analognom primjenom i na nastavak pripremnog ročišta, u vezi sa tarifnim brojem 1 i tarifnim brojem 2 Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20), koji troškovi ukupno iznose 5.904,40 KM, koji troškovi su i dosuđeni tužitelju.

Sud je tužitelju dosudio i zakonsku zateznu kamatu na troškove postupka počev od dana donošenja presude, shodno odredbi člana 277 ZOO-a u vezi sa odredbom člana 32 Zakona o izvršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj: 39/2013 i 47/2017 i 2/21).

Sudija
Alisa Musić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od prvog narednog dana nakon prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivne stranke.